

DECIZIA NR.52/12.12.2006
privind soluționarea contestației formulate de
S.C. "XXXXX" S.R.L.XXXXX

Directia Generala a Finantelor Publice a Judetului Sibiu a fost investită în baza art.179 din O.G.92/2003 R cu soluționarea contestației formulată de **S.C."XXXX" S.R.L.** împotriva procesului verbal de control nr.92/05.10.2006 emis de Direcția Regională Vamală Brașov.

Contestația a fost depusă prin poștă în data de 03.11.2006 în termenul legal impus de art.177 (1) din O.G.92/2003 R, fiind înregistrată la organul vamal sub nr.XXXX/XX.XX.2006 iar la Direcția Generală a Finanțelor Publice Sibiu cu nr.XXX.XX.2006.

Obiectul contestației îl reprezintă măsurile dispuse prin procesul verbal nr.XXX/05.10.2006 privind plata la bugetul statului a sumei de XXX lei reprezentând :

- XXXX lei - taxe vamale ;
- XX lei - comision vamal ;
- XXX lei - TVA ;
- XXXX lei - dobânzi taxe vamale ;
- XXX lei - dobânzi TVA ;
- XX lei - dobânzi comision vamal ;
- XXX lei - penalități taxe vamale ;
- XXX lei - penalități TVA ;
- XX lei - penalități comision vamal.

I. Prin contestația formulată, petenta solicită anularea procesului verbal nr. 92/05.10.2006 ca fiind netemeinic și nelegal din următoarele considerente :

- societatea a efectuat la data de 15.10.2003 un import pentru care s-a aplicat un regim vamal preferențial ;
- "Agenția Națională a Vămirilor a luat la cunoștință adresa Vămirii germane dar numai în anul 2006, conform adresei XXX – XX/XX/XX/2006 a transmis-o Direcției Regionale Vamale Brașov ;

- “nu mă simt vinovat pentru acest lucru și nici îndreptățit să plătesc penalitățile și dobânzile aferente datoriei vamale pe această perioadă lungă de timp, care poate nici n-ar fi existat dacă Agenția Națională a Vămirilor ar fi transmis Direcției Regionale Brașov la timp rezultatul investigației”.

II. Direcția Regională Vamală Brașov prin procesul verbal încheiat constată următoarele :

- în data de XX.XX.2003, S.C.”XXXX” S.R.L. a depus la Biroul Vamal Mediaș , DVI I XXX prin care a importat televizoare color, mașini de spălat și biciclete ergonomice second-hand ;
- prin adresa nr.Z – XXX – XXX/03 – 1 Autoritatea Vamală Germană a transmis către Autoritatea Națională a Vămirilor rezultatul verificărilor privind bunurilor de origine în sensul Acordului România – Uniunea Europeană. Din aceasta rezultă că declarația de origine pe factura nr.XX/XX.XX.2003 emisă de XXXX acoperă bunuri neoriginare ;
- în aceste condiții bunurile cuprinse în factura XX/XX.XX.2003 aferentă operațiunii de import efectuată în baza DVI XXX/XX.XX.2003 sunt mărfuri neoriginare și nu beneficiază de tratament tarifar favorabil în baza Acordului România- Uniunea Europeană.

Organul vamal concluzionează că începând cu data de XX.XX.2003 a luat naștere o datorie vamală ca urmare a acordării neântemeiate a regimului preferențial.

III. Având în vedere constatările organului de control vamal, motivațiile contestatoarei, documentele existente la dosarul cauzei precum și prevederile actelor normative în vigoare în perioada verificată, organul de soluționare a contestației reține următoarele :

În fapt, societatea pentru importul efectuat în baza DVI IXXX/XX.XX.2003 a beneficiat de regim tarifar preferențial la data importului în sensul aplicării unei cote reduse sau zero pentru taxele vamale și comisionul vamal, regim scordat în baza declarației de origine din factura externă.

În drept sunt aplicabile prevederile :

- art.68 din Legea 141/1997 privind Codul Vamal al României precizează în ceea ce privește acordarea unui regim tarifar favorabil :
“(1) Unele categorii de mărfuri pot beneficia de un tratament tarifar favorabil, în funcție de felul mărfii sau destinația lor specifică, potrivit reglementărilor vamale sau acordurilor și convențiilor internaționale la care România este parte”.

(2) Prin tratament tarifar favorabil se înțelege o reducere sau o exceptare de drepturi vamale, care poate fi aplicată și în cadrul unui contingent tarifar” .

- art.32 din PROTOCOLUL referitor la definirea noțiunii de “produse originare” și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul European instituind o asociere între România, pe de o parte și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, ratificat prin O.U.G.192/2001 unde cu privire la verificarea dovezilor de origine se menționează :

1. Verificarea ulterioară a dovezilor de origine se efectuează prin sondaj ori de autoritățile vamale ale țării importatoare cu suspiciuni întemeiate în legătură cu autenticitatea acestor documente, cu caracterul original al produselor în cauză sau cu îndeplinirea celorlalte condiții speciale stipulate în acest PROTOCOL.

(....)

3. Verificarea este efectuată de către autoritățile vamale ale țării exportatoare.

În acest scop are dreptul să ceară orice dovadă și să realizeze orice verificare a conturilor exportatorului sau orice alt control considerat corespunzător”.

- art.107 din H.G.1114/2001 - “În cazurile în care în urma verificării dovezilor de origine rezultă că acordarea regimului preferențial a fost neîntemeiată, autoritatea vamală ia măsuri pentru recuperarea datoriei vamale prin întocmirea de acte

Din aceste texte rezultă că autoritatea vamală română poate solicita în cazul unor îndoieli justificate, dovezi suplimentare de la autoritatea vamală a țării exportatoare, în speță Germania, pentru a se asigura că mențiunea privind originea este conformă cu reglementările vamale, chiar dacă a fost prezentat documentul ca dovadă a originii mărfurilor.

În acest sens, verificarea ulterioară a dovezii de origine a fost efectuată de autoritatea vamală germană, rezultatul acestei verificări fiind comunicat Autorității Naționale a Vămilelor cu adresa nr.XXXX F – XXXXX/03 – 1 din XX.XX.2006, s-a constatat că bunurile acoperite de factura nr.XX/XX.10.2003 cu declarație de origine pe factura emisă deXXX KALANTARI acoperă bunuri neoriginare și nu beneficiază de tratament tarifar favorabil în baza Acordului România – Uniunea Europeană încălcându-se astfel prevederile art.39 – 40 din Regulamentul privind aplicarea Codului Vamal al României aprobat prin H.G.1114/2001.

Drept urmare numai controlul “a posteriori” era în măsură să aprecieze legalitatea declarațiilor de origine dintr-o factură externă.

Astfel, pentru ca un bun ce face obiectul unei operațiuni de import, să beneficieze de tratament tarifar preferențial, nu este necesar și suficient ca acel bun să fie produs sau considerat a fi produs în una din țările membre ale Uniunii Europene, ci este obligatoriu ca bunul respectiv să fie însoțit de o dovadă de origine (certificat de origine EUR 1 sau declarație pe factură) care trebuie să îndeplinească anumite condiții de valabilitate.

În acest sens s-a pronunțat și autoritatea vamală germană în urma controlului ulterior efectuat.

Referitor la afirmația petentului din contestație *“Autoritatea vamală germană a răspuns ANV prin adresa Z – XXXX – XXX/03 – 1 (deci în anul 2003) iar ANV transmite Direcției Regionale Vamale Brașov numai în anul 2006 rezultatul primit”*, menționez că cifra 03 nu reprezintă anul în care vama germană a comunicat răspunsul, acesta fiind 2006 așa cum rezultă din documentul aflat la dosarul cauzei.

Deasemeni sunt aplicabile prevederile :

- art.61 (1) din Legea 141/1997 privind Codul Vamal al României - *“Autoritatea Vamală are dreptul ca, în perioada de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să efectueze controlul vamal ulterior al operațiunilor”*.
Același termen este prevăzut și la art.100 din Legea 86/2006 privind Codul Vamal al României .
- art.40 din H.G.1114/2001 - declarația vamală este o declarație pe proprie răspundere în ceea ce privește :
*“a). exactitatea datelor înscrise în declarația vamală ;
b). autenticitatea documentelor anexate la declarația vamală ;
c).plasarea mărfurilor sub regimul vamal solicitat”*.
- art.3 lit.l) și m) din Legea 141/1997 – datoria vamală reprezintă *“obligatia unei persoane de a plăti drepturile de import sau export” iar debitorul vamal este “titularul unei datorii vamale”*.

În conformitate cu prevederile art.141 din Legea 141/1997 *“în cazul mărfurilor importate pentru care legea prevede drepturi de importdatoria vamală ia naștere în momentul înregistrării declarației vamale”*.

Dobânzile și penalitățile de întârziere au fost calculate ca mărfuri accesorii în raport cu debitul.

În consecință organul vamal corect a stabilit în sarcina contestatoarei o datorie vamală de XXXX RON.

Pentru considerentele reținute în baza art.180 și 181 (5) din O.G.92/2003 R,

D E C I D E :

- respinge contestația ca neîntemeiată pentru suma de XXX lei reprezentând datorie vamală.

Prezenta Decizie poate fi atacată la Tribunalul Sibiu în termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR EXECUTIV,